

unfoldingWord® Hebrew Bible

1 Kings

Version 2.1.31

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2024-07-23**Date:**

2.1.31**Version:**

unfoldingWord**Published by:**

unfoldingWord® Greek New Testament

2023-09-26**Date:**

0.34**Version:**

unfoldingWord**Published by:**

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view a or send a letter to Creative Commons, PO<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>copy of this license, visit Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative workunfoldingword.org/uhboriginal work by unfoldingWord is available from available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International[openscriptures/morphhb](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb>License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	1 Kings
4	Chapter 1
5	Chapter 2
5	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
7	Chapter 6
8	Chapter 7
9	Chapter 8
10	Chapter 9
10	Chapter 10
11	Chapter 11
12	Chapter 12
12	Chapter 13
13	Chapter 14
14	Chapter 15
14	Chapter 16
15	Chapter 17
15	Chapter 18
16	Chapter 19
17	Chapter 20
17	Chapter 21
18	Chapter 22

1 Kings

Chapter 1

¹והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו: ²ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהיל סכנת ושכבה בחיקו וחס לאדני המלך: ³ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את־אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: ⁴והנערה יפה עד־מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: ⁵ואדניה בן־חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: ⁶ולא־עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם־הוא טוב־תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: ⁷ויהיו דבריו עם יואב בן־צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה: ⁸וצדוק הכהן ובניהו בן־יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם־אדניה: ⁹ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזולת אשר־אצל עין רגל ויקרא את־כל־אחיו בני המלך ולכל־אנשי יהודה עבדי המלך: ¹⁰ואת־נתן הנביא ובניהו ואת־הגבורים ואת־שלמה אחיו לא קרא: ¹¹ויאמר נתן אל־בת־שבע אם־שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן־חגית ואדניו דוד לא ידע: ¹²ועתה לכי איעצר נא עצה ומלטי את־נפשך ואת־נפש בנך שלמה: ¹³לכי ובאי | אל־המלך דוד ואמרת אליו הלא־אתה אדני המלך נשבעת לאמור כי־שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי ומדוע מלך אדניהו: ¹⁴הנה עוזר מדברת שם עם־המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את־דברך: ¹⁵ותבא בת־שבע אל־המלך החזרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את־המלך: ¹⁶ותקד בת־שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה־לך: ¹⁷ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמרת כי־שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי: ¹⁸ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: ¹⁹ויזבח שור ומריא־וצאן לרב ויקרא לכל־בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: ²⁰ואתה אדני המלך עיני כל־ישראל עליך להגיד להם מי ישב על־כסא אדני־המלך אחרי: ²¹והיה כשכב אדני־המלך עם־אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים: ²²והנה עודנה מדברת עם־המלך ונתן הנביא בא: ²³ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על־אפיו ארצה: ²⁴ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי: ²⁵כי | ירד היום ויזבח שור ומריא־וצאן לרב ויקרא לכל־בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והגם אכלים ושתיים לפני ויאמרו יחי המלך אדניהו: ²⁶ולי אני־עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן־יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: ²⁷אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את־עבדך: ²⁸מי ישב על־כסא אדני־המלך אחרי: ²⁹וישבע המלך לפני המלך: ³⁰ויאמר חיה ושלום ויבא לפני המלך ותעמד לפני המלך ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך: ³¹ותקד בת־שבע אפיה ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם: ³²ויאמר | המלך דוד קראו־לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן־יהוידע ויבאו לפני המלך: ³³ויאמר המלך להם קחו עמכם את־עבדי אדניכם והרכבתם את־שלמה בני על־הפרדה אשר־לי והורדתם אתו אל־גחון: ³⁴ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על־ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה: ³⁵ועליתם אחרי ובא וישב על־כסאי והוא ימלך תחתיו ואתו צויתי להיות נגיד על־ישראל ועל־יהודה: ³⁶ויען בניהו בן־יהוידע את־המלך ויאמר | אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך: ³⁷כאשר היה יהוה עם־אדני המלך כן יהי³⁸ עם־שלמה ויגדל את־כסאו מכל אדני המלך דוד: ³⁹וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן־יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את־שלמה על־פרדת המלך דוד וילכו אתו אל־גחון: ⁴⁰ויקה צדוק הכהן את־קרן השמן מן־האהל ומשח את־שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל־העם יחי המלך שלמה: ⁴¹ויעלו כל־העם אחרי והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם: ⁴²וישמע אדניהו וכל־הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את־קול השופר ויאמר מדוע קול־הקריה הומה: ⁴³ועדנו מדבר והנה יונתן בן־אביתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר: ⁴⁴ויען יונתן ויאמר לאדניהו אכל אדניו המלך את־שלמה: ⁴⁵וישלח את־המלך את־צדוק הכהן ואת־נתן הנביא ובניהו בן־יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו אתו על פרדת המלך: ⁴⁶וישמחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: ⁴⁷וגם ישב שלמה על כסא המלוכה: ⁴⁸וגם־באו עבדי המלך לברך את־אדניו המלך דוד לאמר ייטב אלהים⁴⁹ את־שם שלמה משמך ויגדל את־כסאו מכסאך וישתחו המלך על־המשכב: ⁵⁰וגם־ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על־כסאי ועיני ראות: ⁵¹ויחרדו ויקמו כל־הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרך: ⁵²ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח: ⁵³ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את־המלך שלמה והנה אלו בקרנות המזבח לאמר ישבע־לי כיום המלך שלמה אם־ימית את־עבדו בחרב: ⁵⁴ויאמר שלמה אם יהיה לבן־חיל לא־יפל משערתו ארצה ואם־רעה תמצא־בו ומת: ⁵⁵וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר־לו שלמה לך לביתך: פ

[1]1:27

[2]1:37

[3]1:47

Chapter 2

¹ויקראו ימיהם למות ויצו את שלמה בנו לאמר: ²אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש: ³ושמרת את משמרת | יהוה אלהיך ללכת בדרךיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם: ⁴למען יקום יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר: אם יושמו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יזכרת לך איש מעל כסא ישראל: ⁵וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשנישרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו: ⁶ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאלו: ⁷ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כירכן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך: ⁸והנה עמך שמעי בן גיגא בן הוימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתני מחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתך בחרב: ⁹ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה ידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאלו: ¹⁰וישכב דוד עם אבותיו ויקבר בעיר דוד: ¹¹והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנים: ¹²ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד: ¹³ויבא אדניהו בן חגית אל בית שבע אל שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום: ¹⁴ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר: ¹⁵ויאמר את ידעת כי לוי היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו: ¹⁶ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר: ¹⁷ויאמר אמרינא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה: ¹⁸ותאמר בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך: ¹⁹ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם על כסא לאם המלך ותשב לימינו: ²⁰ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך: ²¹ותאמר יתן את אבישג השונמית לאדניהו אחיך לאשה: ²²ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השונמית לאדניהו ושאלי לו את המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה: ²³וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה: ²⁴ועתה חיה יהוה אשר הכיני ויושיבני: ²⁵על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום ימות אדניהו: ²⁶וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגעו בו וימתו: ²⁷ולאביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה וביום הזה לא אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי: ²⁸ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה: ²⁹והשמעה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח: ³⁰ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו: ³¹ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר | לא כי פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה עני: ³²ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגעו בו וקברתו והסירת | דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי: ³³והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטבים ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: ³⁴ושבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה: ³⁵ויעל בניהו בן יהוידע ויפגעו בו וימתו ויקברו בביתו במדבר: ³⁶ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר: ³⁷וישלח המלך ויקרא לשמעאי ויאמר לו בניהו בן יהוה אצל המזבח וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה: ³⁸והיה | ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך: ³⁹ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים: ⁴⁰ויהי מקץ שלש שנים ויבחרו שני עבדים לשמעאי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעאי לאמר הנה עבדך בגת: ⁴¹ויקם שמעי ויחבש את חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת: ⁴²ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם גת וישב: ⁴³וישלח המלך ויקרא לשמעאי ויאמר אליו הלו השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי: ⁴⁴ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתי עליך: ⁴⁵ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך: ⁴⁶והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עד עולם: ⁴⁷ויצו המלך את בניהו בן יהוידע ויצא ויפגעו בו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה:

11[2:24

Chapter 3

¹ויתחנן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומות ירושלם סביב: ²רק העם מזבחים בבמות לזי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: ³ויאקב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר: ⁴וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא: ⁵בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתו לך: ⁶ויאמר שלמה אתה עשית עמי עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה: ⁷ועתה יהוה אלהי

אתה המלכת את־עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא: ⁸ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עמ־ך אשר לא־ימנה ולא יספר מרב: ⁹ונתת לעבדך לב שמע לשפט את־עמך להבין בִּירוֹטוב לרע כי מי יוכל לשפט את־עמך הכבד הזה: ¹⁰וייטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את־הדבר הזה: ¹¹ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את־הדבר הזה ולא־שאלת לך ימים רבים ולא־שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איבך ושאלת לך הבין לשמע משפט: ¹²הנה עשיתי כדברך הנה | נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמורך לא־היה לפניך ואחריו לא־יקום כמוך: ¹³וגם אשר לא־שאלת נתתי לך גם־עשר גם־כבוד אשר לא־היה כמורך איש במלכים כל־ימיו: ¹⁴ואם | תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכת את־ימיו: ¹⁵ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד | לפני | ארון ברית־אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל־עבדיו: ¹⁶אז תבאנה שתיים נשים זנות אל־המלך ותעמדנה לפניו: ¹⁷ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית: ¹⁸ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם־האשה הזאת ואנחנו יחדו אינך אתנו בבית זולתי שתיים־אנחנו בבית: ¹⁹וגמת בן־האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: ²⁰ותקם בתוך הלילה ותקח את־בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבה בחיקה ואת־בנה המת השכיבה בחיקי: ²¹ואקם בבקר להיניק את־בני והנה־מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא־היה בני אשר ילדתי: ²²ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: ²³ויאמר המלך זאת אמרת זה־בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי: ²⁴ויאמר המלך קחו לי־חרב ויבאו החרב לפני המלך: ²⁵ויאמר המלך גזרו את־הילד החי לשנים ותנו את־החצי לאחת ואת־החצי לאחת: ²⁶ותאמר האשה אשר־בנה החי אל־המלך כי־נכמרו רחמיה על־בנה ותאמר | בי אדני תנולה את־הילוד החי והמת אל־תמיתוה וזאת אמרת גם־לי גם־לך לא יהיה גזרו: ²⁷ויען המלך ויאמר תנולה את־הילוד החי והמת לא תמיתוה היא אמו: ²⁸וישמעו כל־ישראל את־המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי־חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט:ס

Chapter 4

¹ויהי המלך שלמה מלך על־כל־ישראל:ס ²ואלה השרים אשר־לו עזריהו בן־צדוק הכהן:ס ³אליחורף ואחיה בני שישא ספרים והושפט בן־אחילוד המזכיר: ⁴ובניהו בן־יהוידע על־הצבא וצדוק ואביתר כהנים:ס ⁵ועזריהו בן־נתן על־הנצבים וזבד בן־נתן כהן רעה המלך: ⁶ואחישר על־הבית ואדנירם בן־עבדא על־המס:ס ⁷ולשלמה שנים־עשר נצבים על־כל־ישראל וכלכלו את־המלך ואת־ביתו חדש בשנה יהיה על־האחד: ¹¹לכלכל:ס ⁸ואלה שמותם בן־חור בהר אפרים:ס ⁹בן־דקך במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנו:ס ¹⁰בן־חסד בארבות לו שכה וכל־ארץ חפר:ס ¹¹בן־אבינדב כל־נפת דאר טפת בת־שלמה היתה לו לאשה:ס ¹²בענא בן־אחילוד תענר ומגדו וכל־בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם:ס ¹³בן־גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן־מנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה ובריח נחשת:ס ¹⁴אחינדב בן־עדא מחנימה:ס ¹⁵אחימעץ בנפתלי גם־הוא לקח את־בשמת בת־שלמה לאשה: ¹⁶בענא בן־חושי באשר ובעלות:ס ¹⁷הושפט בן־פרוח ביששכר:ס ¹⁸שמעי בן־אלא בבנימן:ס ¹⁹גבר בן־ארי בארץ גלעד ארץ סיוחן | מלך האמרי ועל מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ: ²⁰יהודה וישראל רבים כחול אשר־עליהם לרב גכלים ושתיים ושמונים: 5

²¹(5:1) ושלמה היה מושל בכל־הממלכות מן־הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את־שלמה כל־ימי חייו:פ (22) ²(5:2) ויהי לחם־שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח: ²³(5:3) עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומנאה צאן לִבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים: ²⁴(5:4) כ־הוא רדה | בכל־עבר הנהר מתפסח ועד־עזה בכל־מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל־עבריו מסביב: ²⁵(5:5) וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת תחת גפנו ותחת תאגתו מדן ועד־באר שבע כל ימי שלמה:ס ²⁶(5:6) ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים־עשר אלף פרשים: ²⁷(5:7) וכלכלו הנצבים האלה את־המלך שלמה ואת כל־הקרב אל־שלחן המלך־שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר: ²⁸(5:8) והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל־המקום אשר יהיה־שם איש כמשפטו:ס (29) ⁹(5:9) ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על־שפת הים: ³⁰(5:10) ותרב חכמת שלמה מחכמת ל־בני־קדם ומכל חכמת מצרים: ³¹(5:11) ויחכם מכל־האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי־שמו בכל־הגוים סביב: ³²(5:12) וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף: ³³(5:13) וידבר על־העצים מן־הארץ אשר בלבנון ועד־האזוב אשר יצא בקיר וידבר על־הבהמה ועל־העוף ועל־הרמש ועל־הדגים: ³⁴(5:14) ויבאו מכל־העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל־מלכי הארץ אשר שמעו את־חכמתו:ס

[4:7]

Chapter 5

¹(15) וישלח חירם מלך־צור את־עבדיו אל־שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד כל־הימים:ס (16) וישלח שלמה אל־חירם לאמר: ³(17) אתה ידעת את־דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד

תִּתִּיּוּהָ אֹתָם תַּחַת כְּפֹת רִגְלוֹ: ¹¹ ¹⁴ ¹⁸ וְעֹתָה הָיִים יְהוָה אֱלֹהֵי לִי מִסְבִּיב אֵינן שָׁטָן וְאֵין פָּגַע רָע: ⁵ ¹⁹ וְהִנֵּנִי אֹמֵר לִבְנוֹת בֵּית לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי כְּאִשֶּׁר | דְּבַר יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי לֵאמֹר בֶּנְךָ אֲשֶׁר אֶתָּן תַּחֲתֶיךָ עַל־כִּסְאֶךָ הוֹאִיבֶנָה הַבֵּית לִשְׁמִי: ⁶ ²⁰ וְעֹתָה צוּר וַיִּכְרֹתֶלֶי אֲרָזִים מִן־הַלְבָּנוֹן וְעָבְדִי יִהְיוּ עִם־עַבְדֶּיךָ וּשְׂכָר עַבְדֶּיךָ אֶתָּן לָךְ כָּכָל אֲשֶׁר תֹּאמַר כִּי | אֶתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֵין בְּנֹו אִישׁ יָדַע לִכְרֹת־עֵצִים כְּצֹדִים: ⁷ ²¹ וַיְהִי כִשְׁמַע חִירָם אֶת־דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה וַיִּשְׁמַח מְאֹד וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד בֶּן חָכִים עַל־הָעָם הָרַב הַזֶּה: ⁸ ²² וַיִּשְׁלַח חִירָם אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שְׁמַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלַי אֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת־כָּל־חִפְצֶךָ בְּעֵצֵי אֲרָזִים וּבְעֵצֵי בְרוֹשִׁים: ⁹ ²³ עָבְדִי יִרְדּוּ מִן־הַלְבָּנוֹן יָמָה וְאֲנִי אֲשִׁימָם דְּבָרוֹת בֵּיטָם עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח אֵלַי וּנְפָצְתִים שָׁם וְאֶתָּה תֵּשֵׂא וְאֶתָּה תַעֲשֶׂה אֶת־חִפְצֵי לְתֵת לָחֶם בֵּיתִי: ¹⁰ ²⁴ וַיְהִי חִירָם נָתַן לְשְׁלֹמֹה עֵצִי אֲרָזִים וְעֵצֵי בְרוֹשִׁים כָּל־חִפְצֹו: ¹¹ ²⁵ וּשְׁלֹמֹה נָתַן לְחִירָם עֶשְׂרִים אֲלָף כֶּר חֲטִים מַכְלֵת לְבֵיתֹו וְעֶשְׂרִים כֶּר שֶׁמֶן כְּתִית כֹּה־יִתֵּן שְׁלֹמֹה לְחִירָם שָׁנָה בְּשָׁנָה: ¹² ²⁶ וַיְהוָה נָתַן חֲכָמָה לְשְׁלֹמֹה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ וַיְהִי שָׁלֵם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וַיִּכְרֹת בְּרִית שְׁנֵיהֶם: ¹³ ²⁷ וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִסֵּ מִכַּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמָּס שְׁלֹשִׁים אֲלָף אִישׁ: ¹⁴ ²⁸ וַיִּשְׁלַחֵם לִבְנוֹנָה עֶשְׂרֵת אֲלָפִים בַּחֲדָשׁ חֲלִיפוֹת חֲדָשׁ יִהְיוּ בִלְבָנוֹן שְׁנַיִם חֲדָשִׁים בְּבֵיתֹו וְאַדְנִיָּים עַל־הַמָּס: ¹⁵ ²⁹ וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֲלָף נֹשֵׂא סִבָּל וּשְׁמָנִים אֲלָף חֲצֵב בָּהֶר: ¹⁶ ³⁰ לְבַד מִשְׁרֵי הַנּוֹצְבִים לְשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר עַל־הַמֶּלֶאכָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָרָדִים בְּעָם הָעֹשִׂים בְּמִלְאכָה: ¹⁷ ³¹ וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וַיִּסְעֹו אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת אֲבָנִים וַיִּקְרוּת לִיסֵד הַבַּיִת אֲבָנֵי גֹזִית: ¹⁸ ³² וַיִּפְסְלוּ בְנֵי שְׁלֹמֹה וּבְנֵי חִירָם וְהַגְּבִלִים וַיִּכְנֻוּ הָעֲצִים וְהָאֲבָנִים לִבְנוֹת הַבַּיִת: ¹⁹

]1[5:3

Chapter 6

וַיְהִי בִשְׁמוֹנוֹת שְׁנֵה וָשְׁנָה וְאַחֲרַיִם מֵאוֹת שָׁנָה לָצֵאת בְּנִי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרָיִם בַּשָּׁנָה הָרִבְעִית בְּחֹדֶשׁ זֹו הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיְבֹן הַבַּיִת לַיהוָה: ²וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה שְׁשִׁים־אַמָּה אָרְכוֹ וְעֶשְׂרִים רָחְבוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ: ³וְהָאוֹלָם עַל־פְּנֵי הַיֵּכָל הַבַּיִת עֲשָׂרִים אַמָּה אָרְכוֹ עַל־פְּנֵי רָחֵב הַבַּיִת עֶשֶׂר בָּאֻמָּה רָחְבוֹ עַל־פְּנֵי הַבַּיִת: ⁴וַיַּעַשׂ לְבַיִת חֲלוֹנֵי שִׁקְפִים אֲטָמִים: ⁵וַיְבֹן עַל־קִיר הַבַּיִת יָצוֹעַ: ¹¹סָבִיב אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת סָבִיב לַהֵיכָל וּלְדָבָר וַיַּעַשׂ צִלְעוֹת סָבִיב: ¹²הַיָּצוֹעַ: ¹³הַתַּחְתָּה חָמֵשׁ בָּאֻמָּה רָחְבָּהּ וְהַתִּיכְנָה שֵׁשׁ בָּאֻמָּה רָחְבָּהּ וְהַשְּׁלִישִׁית שִׁבְעַת בָּאֻמָּה רָחְבָּהּ כִּי מִגִּרְעוֹת נָתַן לְבַיִת סָבִיב חוּצָה לְבִלְתִּי אֶחָד בְּקִירוֹת־הַבַּיִת: ⁷וְהַבַּיִת בִּהְבִּנָתוֹ אֲבָן־שְׁלֹמֹה מִסַּע נִבְנָה וּמִקְבוֹת וְהַגִּזָּן כָּל־כְּלִי בָזָל לֹא־נִשְׁמַע בְּבַיִת בִּהְבִּנָתוֹ: ⁸פֶּתַח הַצֵּלַע הַתִּיכְנָה אֶל־כַּתֵּף הַבַּיִת הַיְמָנִית וּבָלוּלִים יַעֲלֹו עַל־הַתִּיכְנָה וּמִן־הַתִּיכְנָה אֶל־הַשְּׁלִישִׁים: ⁹וַיְבֹן אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ וַיִּסָּפֶן אֶת־הַבַּיִת גָּבִים וּשְׁדֵרֶת בָּאֲרָזִים: ¹⁰וַיְבֹן אֶת־הַיָּצוֹעַ: ¹³עַל־כָּל־הַבַּיִת חָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמָתוֹ וַיֵּאָחֵז אֶת־הַבַּיִת בַּעֲצֵי אֲרָזִים: ¹¹וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר: ¹²הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־אַתָּה בָּנָה אֲסִתֶּלֶךְ בַּחֲקָתִי וְאֶת־מִשְׁפָּטִי תַעֲשֶׂה וְשִׁמְרַת אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לִלְכֹת בָּהֶם וְהִקְמַתִי אֶת־דְּבָרִי אֵתְךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ: ¹³וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶעָזֵב אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: ¹⁴וַיְבֹן שְׁלֹמֹה אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ: ¹⁵וַיְבֹן אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת מִבֵּיתָהּ בְּצִלְעוֹת אֲרָזִים מִקְרָקַע הַבַּיִת עַד־קִירוֹת הַסָּפֶן צָפָה עַץ מִבַּיִת וַיִּצַּף אֶת־קְרָקַע הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת בְּרוּשִׁים: ¹⁶וַיְבֹן אֶת־עֲשָׂרִים אַמָּה מִירְכּוֹתַי: ¹⁴הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת אֲרָזִים מִן־הַקְרָקַע עַד־הַקִּירוֹת וַיְבֹן לוֹ מִבַּיִת לְדָבָר לַקֹּדֶשׁ הַקְּדָשִׁים: ¹⁷וְאַרְבָּעִים בָּאֻמָּה הָיָה הַבַּיִת הוּא הַהֵיכָל לִפְנֵי: ¹⁸וְאַרְזֵי אֶל־הַבַּיִת פְּנִימָה מִקְּלַעַת פְּקָעִים וּפְטוּרֵי צָצִים הַכֹּל אֲרָז אֵין אֶבֶן נִרְאָה: ¹⁹וְדָבָר בְּתוֹךְ־הַבַּיִת מִפְּנִימָה הָכִין לְתֵתֵן שֵׁם אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה: ²⁰וּלְפָנָי הַדָּבָר עֲשָׂרִים אַמָּה אָרְךָ וְעֶשְׂרִים אַמָּה רָחֵב וְעֶשְׂרִים אַמָּה קוֹמָתוֹ וַיִּצְפּוּהוּ וַיִּצְפּוּהוּ זָהָב סָגוֹר וַיִּצַּף מִזְבַּח אֲרָז: ²¹וַיִּצַּף שְׁלֹמֹה אֶת־הַבַּיִת מִפְּנִימָה זָהָב סָגוֹר וַיַּעֲבֵר בְּרִתִּיקוֹת: ¹⁵זָהָב לִפְנֵי הַדָּבָר וַיִּצְפּוּהוּ זָהָב: ²²וְאֶת־כָּל־הַבַּיִת צָפָה זָהָב עַד־תֵּתֵם כָּל־הַבַּיִת וְכָל־הַמִּזְבַּח אֲשֶׁר־לְדָבָר צָפָה זָהָב: ²³וַיַּעַשׂ בְּדָבָר שְׁנֵי כְרוּבִים עֲצֵי־שִׁמֹן עֶשֶׂר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ: ²⁴וְחָמֵשׁ אַמּוֹת כִּנֹּף הַכְּרוּב הָאֶחָד וְחָמֵשׁ אַמּוֹת כִּנֹּף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי עֶשֶׂר אַמּוֹת מִקְּצוֹת כִּנְפוֹי וְעַד־קְצוֹת כִּנְפוֹי: ²⁵וְעֶשֶׂר בָּאֻמָּה הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי מִדָּה אַחַת וְקָצֵב אֶחָד לִשְׁנֵי הַכְּרוּבִים: ²⁶קוֹמַת הַכְּרוּב הָאֶחָד עֶשֶׂר בָּאֻמָּה וְכֵן הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי: ²⁷וַיֵּתֵן אֶת־הַכְּרוּבִים בְּתוֹךְ | הַבַּיִת הַפְּנִימִי וַיִּפְרְשׁוּ אֶת־כִּנְפוֹי הַכְּרוּבִים וַתִּגַּע כִּנֹּף־הָאֶחָד בְּקִיר וְכִנֹּף־הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי נִגְעַת בְּקִיר הַשֵּׁנִי וְכִנְפוֹיהֶם אֶל־תוֹךְ הַבַּיִת נִגְעַת כִּנֹּף אֶל־כִּנֹּף: ²⁸וַיִּצַּף אֶת־הַכְּרוּבִים זָהָב: ²⁹וְאֵת כָּל־קִירוֹת הַבַּיִת מִסָּב | קִלְעַ פְּתוּחֵי מִקְּלַעוֹת כְּרוּבִים וְתַמְרֹת וּפְטוּרֵי צָצִים מִלְּפָנִים וּלְחִיצוֹן: ³⁰וְאֶת־קְרָקַע הַבַּיִת צָפָה זָהָב לִפְנִימָה וּלְחִיצוֹן: ³¹וְאֵת פֶּתַח הַדָּבָר עָשָׂה דִלְתוֹת עֲצֵי־שִׁמֹן הָאֵיל מִזְזוֹת חֲמִשִּׁית: ³²וְשֵׁתִי דִלְתוֹת עֲצֵי־שִׁמֹן וְקִלְעַ עֲלֵיהֶם מ

]1[6:5

]2[6:6

]3[6:10

]4[6:16

]5[6:21

Chapter 7

וְאֶת־בִּיתוֹ בְּגֵה שְׁלֹמֹה שָׁנָה וְיָכַל אֶת־כָּל־בֵּיתוֹ: ²וַיָּבֵן אֶת־בֵּית יְיָ וַיִּסֶּךְן בְּאֶרֶז מִמַּעַל עַל־הַצֵּלֶת אֲשֶׁר עַל־הַעֲמֻדִים אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר הַטּוֹר: ⁴וַיִּשְׁקִפִּים שְׁלֹשָׁה טוֹרִים וּמַחְזָה אֶל־מַחְזָה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים: ⁵וְכָל־הַפִּתְחִים וְהַמַּחְזוֹת רַבְעִים שְׁקָף וּמוֹל מַחְזָה אֶל־מַחְזָה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים: ⁶וְאֵת אֹלָם הָעֲמֻדִים עָשָׂה חֲמִשִּׁים אֹמָה אֲרָזוֹ וּשְׁלֹשִׁים אֹמָה רַחְבּוֹ וְאֹלָם עַל־פְּנֵיהֶם וְעַבְדִּים וְעַבְדֵי־פְנֵיהֶם: ⁷וְאֹלָם הַכֶּסֶּא אֲשֶׁר יִשְׁפֹּט־שָׁם אֹלָם הַמִּשְׁפָּט עָשָׂה וּסְפֹן בְּאֶרֶז מִהַקְרָקָע עַד־הַקְרָקָע: ⁸וּבֵיתוֹ אֲשֶׁר־יָשֵׁב שָׁם חֲצֵר הָאֲחֵרֶת מִבֵּית לְאֹלָם כַּמֶּעֶשֶׂה הַזֶּה הָיָה וּבֵית יַעֲשֶׂה לְבֵת־פְּרָעָה אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה כְּאֹלָם הַזֶּה: ⁹כָּל־אֵלֶּה אֲבָנִים יִקְרָת כְּמֹדֶת גְּזִית מִגְרוֹת בַּמִּגְרָה מִבֵּית וּמַחוּץ מִמִּסָּד עַד־הַטַּפְחוֹת וּמַחוּץ עַד־הַחֲצֵר הַגְּדוֹלָה: ¹⁰וּמִיֶּסֶד אֲבָנִים יִקְרוֹת אֲבָנִים גְּדֻלוֹת אֲבָנֵי עֶשֶׂר אַמּוֹת וְאֲבָנֵי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת: ¹¹וּמִלְמַעְלָה אֲבָנִים יִקְרוֹת כְּמֹדֶת גְּזִית וְאֶרֶץ: ¹²וַחֲצֵר הַגְּדוֹלָה סָבִיב שְׁלֹשָׁה טוֹרִים גְּזִית וְטוֹר כְּרַתֵּת אֲרָזִים וְלַחֲצֵר בֵּית־יְהוָה הַפְּנִימִית וְלֹאֲלָם הַבֵּית: ¹³וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקָּח אֶת־חִירִים מִצֹּר: ¹⁴בְּן־אִשָּׁה אֱלֻמֶּנָה הוּא מִמַּטֵּה נִפְתָּלִי וְאֲבִיו אִיש־צֹרִי חֲרָשׁ נַחֲשֵׁת וַיִּמְלֵא אֶת־הַחֲכָמָה וְאֶת־הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה בְּנַחֲשֵׁת וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־מְלָאכָתוֹ: ¹⁵וַיֵּצֵר אֶת־שְׁנֵי הָעֲמֻדִים נַחֲשֵׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אֹמָה קוֹמַת הָעֲמֻד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אֹמָה יָסַב אֶת־הָעֲמֻד הַשֵּׁנִי: ¹⁶וַשְּׁתֵּי כְתָרֹת עָשָׂה לָתֵת עַל־רָאשֵׁי הָעֲמֻדִים מִצֶּקֶן נַחֲשֵׁת חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתָרֶת הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתָרֶת הַשֵּׁנִית: ¹⁷שְׁבָכִים מַעֲשֶׂה שְׁבָכָה גְדֻלִּים מַעֲשֶׂה שְׂרָשְׁרוֹת לְכַתְּרֹת אֲשֶׁר עַל־רָאשׁ הָעֲמֻדִים שִׁבְעָה לְכַתְּרֹת הָאֶחָת וּשְׁבַעָה לְכַתְּרֹת הַשֵּׁנִית: ¹⁸וַיַּעַשׂ אֶת־הָעֲמֻדִים וּשְׁנֵי טוֹרִים סָבִיב עַל־הַשְּׁבָכָה הָאֶחָת לְכִסּוֹת אֶת־הַכְּתָרֶת אֲשֶׁר עַל־רָאשׁ הָרָמְנִים וְכֵן עָשָׂה לְכַתְּרֹת הַשֵּׁנִית: ¹⁹וְכַתְּרֹת אֲשֶׁר עַל־רָאשׁ הָעֲמֻדִים מַעֲשֶׂה שׁוֹשֶׁן בְּאֹלָם אַרְבַּע אַמּוֹת: ²⁰וְכַתְּרֹת עַל־שְׁנֵי הָעֲמֻדִים גַּם־מִמַּעַל מִלְּעֻמַּת הַבֵּטָן אֲשֶׁר לַעֲבֵר הַשְּׁבָכָה: ²¹וְהָרְמוּנִים מֵאֵתִים טוֹרִים סָבִיב עַל הַכְּתָרֶת הַשֵּׁנִית: ²¹וַיִּקָּם אֶת־הָעֲמֻדִים לְאֹלָם הַיֵּהָכֵל וַיִּקָּם אֶת־הָעֲמֻד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ וַיִּכֶן וַיִּקָּם אֶת־הָעֲמֻד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בַּעַז: ²²וְעַל רָאשׁ הָעֲמֻדִים מַעֲשֶׂה שׁוֹשֶׁן וְתֵתִם מְלָאכָתָה הָעֲמֻדִים: ²³וַיַּעַשׂ אֶת־הֵיחַל מוֹצֵק עֶשֶׂר בָּאֹמָה מִשְׁפָּתוֹ עַד־שִׁפְתוֹ עֵגֶל | סָבִיב וְחֲמֵשׁ בָּאֹמָה קוֹמָתוֹ וּקְוָ[2] שְׁלֹשִׁים בָּאֹמָה יָסַב אֹתוֹ סָבִיב: ²⁴וּפִקְעִים מִתַּחַת לִשְׁפָּתוֹ | סָבִיב סָבִיב אֹתוֹ עֶשֶׂר בָּאֹמָה מִקְפִּים אֶת־הֵיחַל סָבִיב שְׁנֵי טוֹרִים הַפִּקְעִים יִצְקִים בִּיצְקָתוֹ: ²⁵עֹמֵד עַל־שְׁנֵי עֶשֶׂר בָּקָר שְׁלֹשָׁה פָּנִים | צֹפֹנָה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים | יָמָה וּשְׁלֹשָׁה | פָּנִים נִגְבָּה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים מִזְרָחָה וְהֵיחַל עֲלֵיהֶם מִלְּמַעְלָה וְכָל־אַחֲרֵיהֶם בֵּיתָה: ²⁶וְעֹבֵיזוֹ טָפַח וּשְׁפָתוֹ כַּמֶּעֶשֶׂה שְׁפַת־כּוֹס פָּרַח שׁוֹשֶׁן אֲלָפִים בֵּת יִכְלִי: ²⁷וַיַּעַשׂ אֶת־הַמִּכְנֹחַת עֶשֶׂר נַחֲשֵׁת אַרְבַּע בָּאֹמָה אֶרֶץ הַמִּכְנֹחַת הָאֶחָת וְאַרְבַּע בָּאֹמָה רַחְבָּהּ וּשְׁלֹשׁ בָּאֹמָה קוֹמָתָה: ²⁸זֶה מַעֲשֶׂה הַמִּכְנֹחַת מִסְגֶּרֶת לָהֶם וּמִסְגֶּרֶת בֵּין הַשְּׁלֵבִים: ²⁹וְעַל־הַמִּסְגְּרוֹת אֲשֶׁר | בֵּין הַשְּׁלֵבִים אֲרִיֹת | בָּקָר וְכֹרֹבִים וְעַל־הַשְּׁלֵבִים כֵּן מִמַּעַל וּמִתַּחַת לְאֲרִיֹת וּלְבָקָר לִיּוֹת מַעֲשֶׂה מוֹר

]1[7:20

]2[7:23

]3[7:36

Chapter 8

¹אז יקהל שלמה את־זקני ישראל את־כל־ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל־המלך שלמה ירושלם להעלות את־ארון ברית־יהוה מעיר דוד היא ציון: ²ויקהלו אל־המלך שלמה כל־איש ישראל ברח האתנים בחג הוא החדש השביעי: ³ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את־הארון: ⁴ויעלו את־ארון יהוה ואת־אהל מועד ואת־כל־כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלויים: ⁵והמלך שלמה וכל־עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא־יספרו ולא ימנו מרב: ⁶ויבאו הכהנים את־ארון ברית־יהוה אל־מקומו אל־דביר הבית אל־קדש הקדשים אל־תחת כנפי הכרובים: ⁷כי הכרובים פרשים כנפים אל־מקום הארון ויסכו הכרובים על־הארון ועל־בדיו מלמעלה: ⁸ויארכו הבדים וראו ראשי הבדים מן־הקדש על־פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: ⁹אין בארון רק שני לתות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם־בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: ¹⁰ויהי בצאת הכהנים מן־הקדש והענו מלא את־בית יהוה: ¹¹ולא־יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי־מלא כבוד־יהוה את־בית יהוה: ¹²אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: ¹³בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים: ¹⁴ויסב המלך את־פניו ויברך את כל־קהל ישראל וכל־קהל ישראל עמד: ¹⁵ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר: ¹⁶מן־היום אשר הוצאתי את־עמי את־ישראל ממצרים לא־בחרתי בעיר מכל־שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על־עמי ישראל: ¹⁷ויהי עם־לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: ¹⁸ויאמר יהוה אל־דוד אבי יען אשר היה עם־לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם־לבבך: ¹⁹רק אתה לא תבנה הבית כי אם־בנך היצא מחלצין הוא־יבנה הבית לשמי: ²⁰ויקם יהוה את־דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על־כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: ²¹ואשם שם מקום לארון אשר־שם ברית יהוה אשר כרת עם־אבותינו בהוציאנו אתם מארץ מצרים: ²²ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל־קהל ישראל ויפרש כפיו השמים: ²³ויאמר יהוה אלהי ישראל איך־כמוך אלהים בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל־לבם: ²⁴אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר־דברת לו ותדבר בפיר ובידך מלאת כיום הזה: ²⁵ועתה יהוה | אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא־יכרת לך איש מלפני ישב על־כסא ישראל רק אם־ישמרו בניך את־דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני: ²⁶ועתה אלהי ישראל יאמן נא דברך: ²⁷אשר דברת לעבדך דוד אבי: ²⁷כי האמנם ישב אלהים על־הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכללון אף כי־הבית הזה אשר בניתי: ²⁸ופניתי אל־תפלת עבדך ואל־תחנוני יהוה אלהי לשמע אל־הרנה ואל־התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום: ²⁹להיות עינך פתוחות אל־הבית הזה לילה ליום אל־המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל־התפלה אשר יתפלל עבדך אל־המקום הזה: ³⁰ושמעת אל־תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל־המקום הזה ואתה תשמע אל־מקום שבתך אל־השמים ושמעת וסלחת: ³¹את אשר יחטא איש לרעהו ונשאבו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבח בבית הזה: ³²ואתה | תשמע השמים ועשית ונשפטת את־עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: ³³בהנף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאולך ושובו אליך והודו את־שמך והתפללו והתחנונו אליך בבית הזה: ³⁴ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל־האדמה אשר נתת לאבותם: ³⁵בהעצר שמים ולא־יהיה מטר כי יחטאולך והתפללו אל־המקום הזה והודו את־שמך ומחטאתם ישובו כי תענם: ³⁶ואתה | תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את־הדרך הטובה אשר ילכו־בה ונתתה מטר על־ארצך אשר־נתתה לעמך לנחלה: ³⁷רעב כ־יהיה בארץ דבר כ־יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר־לו איבו בארץ שעריו כל־נגע כל־מחלה: ³⁸כל־תפלה כל־תחנון אשר תהיה לכל־האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל־הבית הזה: ³⁹ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל־דרכיו אשר תדע את־לבבו כי־אתה ידעת לבדך את־לבב כל־בני האדם: ⁴⁰למען יראוך כל־הימים אשר־הם חיים על־פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: ⁴¹וגם אל־הנכרי אשר לא־מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך: ⁴²כי ישמעון את־שמך הגדול ואת־ידך החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל־הבית הזה: ⁴³אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר־יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל־עמי הארץ את־שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי־שמך נקרא על־הבית הזה אשר בניתי: ⁴⁴כי־יצא עמך למלחמה על־איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אלי־הזה דרך העיר אשר בחרת בזה והבית אשר־בניתי לשמך: ⁴⁵ושמעת השמים את־תפלתם ואת־תחנונתם ועשית משפטם: ⁴⁶כי יחטאולך כי אין אדם אשר לא־יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבו שביהם אל־ארץ האויב רחוקה או קרובה: ⁴⁷והשיבו אל־לבם בארץ אשר נשבו־שם ושובו | והתחנונו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו והענינו רשענו: ⁴⁸ושובו אליך בכל־לבבם ובכל־נפשם בארץ איביהם אשר־שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר־בניתי: ⁴⁹לשמך: ⁴⁹ושמעת השמים מכון שבתך את־תפלתם ואת־תחנונתם ועשית משפטם: ⁵⁰וסלחת לעמך אשר חטאולך ולכל־פשעיהם אשר פשעו־ברך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמם: ⁵¹כי־עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל: ⁵²להיות עינך פתוחות אל־תחנוני עבדך ואל־תחנוני עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך: ⁵³כי־אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד | משה עבדך בהוציאך את־אבותינו ממצרים אדני יהוה: ⁵⁴ויהי | ככלות שלמה להתפלל אלי־הזה את כל־התפלה והתחנון הזאת קום מלפני מזבח יהוה מכרע על־ברכיו וכפיו פרשות השמים: ⁵⁵ויעמוד ויברך את כל־קהל ישראל קול גדול לאמר: ⁵⁶ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא־נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: ⁵⁷יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם־אבותינו אל־יעזבונו ואל־יטשנו: ⁵⁸להטות לבבנו אליו ללכת בכל־דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטי אשר צוה את־אבותינו: ⁵⁹ויהי דברי אלה אשר התחנונתי לפני יהוה קרבים אלי־הזה אלהינו יומם ולילה לעשות |

משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבריו ביום: ⁶⁰למען דעת כל־עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: ⁶¹והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקו ולשמר מצותיו כיום הזה: ⁶²והמלך וכל־ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה: ⁶³ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את־בית יהוה המלך וכל־בני ישראל: ⁶⁴ביום ההוא קדש המלך את־תוך החצר אשר לפני בית־יהוה כיעשה שם את־העלה ואת־המנחה ואת חלבי השלמים כי־מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את־העלה ואת־המנחה ואת חלבי השלמים: ⁶⁵ועשה שלמה בעת־ההיא | את־החג וכל־ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת | עד־נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום: ⁶⁶ביום השמיני שלח את־העם ויברכו את־המלך וילכו לא־הליהם שמחים וטובי לב על כל־הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

[8:26]

[8:48]

Chapter 9

¹ויהי ככלות שלמה לבנות את־בית־יהוה ואת־בית המלך ואת כל־חשק שלמה אשר חפץ לעשות: ²ויורא יהוה אל־שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון: ³ויאמר יהוה אליו שמעתי את־תפלתך ואת־תחנונתך אשר התחננתה לפני הקדשתי את־הבית הזה אשר בנתה לשום־שמי שם עד־עולם והיו עיני ולבי שם כל־הימים: ⁴ואתה א־תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם־לבב וב־ישר לעשות ככל אשר צויתך חקי ומשפטי תשמר: ⁵והקמתי את־כסא ממלכתך על־ישראל לעלם כאשר דברתי על־דוד אביך לאמר לא־יכרת לך איש מעל כסא ישראל: ⁶אם־שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: ⁷והכרתי את־ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת־הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל ימשל ולשנינה בכל־העמים: ⁸והבית הזה יהיה עליון כל־עבר עליו ישם ושרק ואמרו על־מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: ⁹ואמרו על אשר עזבו את־יהוה אלהיהם אשר הוציא את־אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחו: ¹⁰והיה מקצה עשרים שנה אשר־בנה שלמה את־שני הבתים את־בית יהוה ואת־בית המלך: ¹¹חירם מלך־צור נשא את־שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובזהב לכל־חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל: ¹²ויצא חירם מצר לראות את־הערים אשר נתן־לו שלמה ולא ישרו בעיניו: ¹³ויאמר מה הערים האלה אשר־נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה: ¹⁴וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב: ¹⁵וזה דבר־המס אשר־העלה | המלך שלמה לבנות את־בית יהוה ואת־ביתו ואת־המלווא ואת חומת ירושלים ואת־חצר ואת־מגדו ואת־גזר: ¹⁶פרעה מלך־מצרים עלה וילכד את־גזר וישרפה באש ואת־הכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה: ¹⁷ויבן שלמה את־גזר ואת־בית חרן תחתון: ¹⁸ואת־בעלת ואת־תממר: ¹⁹ואת כל־ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת | חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: ²⁰כל־העם הנוהר מן־האמרי החתי הפרזי החני והיבوسی אשר לא־מבני ישראל המה: ²¹בניהם אשר נתנו אחריהם בארץ אשר לא־יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס־עבד עד היום הזה: ²²ומבני ישראל לא־נתן שלמה עבד כי־הם אנשי המלחמה ועבדיו ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו: ²³אלה | שרי הנצבים אשר על־המלאכה לשלמה חמשים וחמש מאות הרכים בעם העשים במלאכה: ²⁴אך בת־פרעה עלתה מעיר דוד אל־ביתה אשר בנה־לה אז בנה את־המלווא: ²⁵והעלה שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים על־המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלם את־הבית: ²⁶ואני עשה המלך שלמה בעציו־ן גבר אשר את־אלות על־שפת ים־סוף בארץ אדום: ²⁷וישלח חירם באני את־עבדיו אנשי ידעי הים עם עבדי שלמה: ²⁸ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע־מאות ועשרים ככר ויבאו אל־המלך שלמה:

[9:9]

[9:18]

Chapter 10

¹ומלכת־שבא שמעת את־שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות: ²ותבא ירושלמה בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב־מאד ואבן יקרה ותבא אל־שלמה ותדבר אליו את כל־אשר היה עם־לבבה: ³ויגדלה שלמה את־כל־דבריה לא־היה דבר נעלם מן־המלך אשר לא הגיד לה: ⁴ותרא מלכת־שבא את כל־חכמת שלמה והבית אשר בנה: ⁵ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו: ⁶ומלכיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא־היה בה עוד רוח: ⁷ותאמר אל־המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על־דברך על־חכמתך: ⁸ולא־האמנתי לדברים עד אשר־באתי ותראינה עיני והנה לא־הגדלי החצי חספת חכמה וטוב אל־השמועה אשר שמעתי: ⁹אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את־חכמתך: ¹⁰ויהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על־כסא ישראל באהבת יהוה את־ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה: ¹¹ותתן למלך מאה ועשרים | ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא־בא כבשם ההוא עוד לרב אשר־נתנה מלכת־שבא למלך שלמה: ¹²וגם אני חירם אשר־נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי

אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה: ¹²ויעש המלך את־עצי האלמגים מסעד לבית־יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשירים לא בא־כֶּן עצי אלמגים ולא נראה עד היום הזה: ¹³והמלך שלמה נתן למלכת־שבא את־כל־חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן־לה כִּיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה: ¹⁴ויהי משקל הזהב אשר־בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ששים ושש ככר זהב: ¹⁵לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל־מלכי הערב ופחות הארץ: ¹⁶ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש־מאות זהב יעלה על־הצנה האחת: ¹⁷ושלש־מאות מגנים זהב שחוט שלשת מנים זהב יעלה על־המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון: ¹⁸ויעש המלך כסא־שן דָּוָל ויצפהו זהב מופז: ¹⁹שש מעלות לכסה וראש־עגל לכסה מאחוריו וידת מזה ומזה אל־מקום השבת ושנים אריות עמידים אצל הידות: ²⁰ושנים עשר אריות עמידים שם על־שש המעלות מזה ומזה לא־נעשה כן לכל־ממלכות: ²¹וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית־יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה: ²²כי אני תרשיש למלך ביום עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא | אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקופים ותכיים: ²³ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה: ²⁴וכל־הארץ מבקשים את־פני שלמה לשמע את־חכמתו אשר־נתן אלהים בלבו: ²⁵והמה מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר־שנה בשנה: ²⁶ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי־לו אלף וארבע־מאות רכב ושנים־עשר אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם־המלך בירושלם: ²⁷ויתן המלך את־הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר־בשפלה לרב: ²⁸ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה במחיר: ²⁹ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל־מלכי החתים ולמלכי ארם בידם יצאו: ³⁰

10:5]

Chapter 11

¹והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת־בת־פרעה מואביות עמניות אדמיות צדניות חתיות: ²מן־הגוים אשר אמר־יהוה אל־בני ישראל לא־תבאו בהם והם לא־יבאו בכם אכן יטן את־לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה: ³ויהי־לו נשים שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטן נשיו את־לבו: ⁴ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטן את־לבו אחרי אלהים אחרים ולא־היה לבבו שלם עס־יהוה אלהיו כל־בן דוד אביו: ⁵וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים: ⁶ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו: ⁷אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על־פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון: ⁸וכן עשה לכל־נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן: ⁹ויתאנף יהוה בשלמה כי־נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: ¹⁰וצוה אליו על־הדבר הזה לבל־תילכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר־צוה יהוה: ¹¹ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתר־זאת עמך ולא שמרת בריתי חקתי אשר צויתי עליו קרע אקרע את־הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: ¹²אך־בימור לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקדנה: ¹³רק את־כל־הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי: ¹⁴ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום: ¹⁵ויהי בהיות דוד את־אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את־החללים ויך כל־זכר באדום: ¹⁶כי ששת חדשים ישיב־שם יואב וכל־ישראל עד־הכרית כל־זכר באדום: ¹⁷ויברח אדד הוא ואנשים אדמנים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער וטון: ¹⁸ויקמו ממדון ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל־פרעה מלך־מצרים ויתן־לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו: ¹⁹וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן־לו אשה את־אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה: ²⁰ותלד לו אחות תחפניס את גנבת בנו ותגמלוהו תחפנס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בת פרעה בתוך בני פרעה: ²¹והדד שמע במצרים כי־שכב דוד עם־אבתיו וכימת יואב שר־הצבא ויאמר הדד אל־פרעה שלחני ואלך אל־ארצי: ²²ויאמר לו פרעה כי מהאתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל־ארצך ויאמר | לא כי שלח תשלחני: ²³ויקם אלהים לו שטן את־רזון בראלדע אשר ברח מאת הדדעזר מלך־צובה אדניו: ²⁴ויקבץ עליו אנשים ויהי שר־גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: ²⁵ויהי שטן לישראל כל־ימי שלמה ואת־הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על־ארם: ²⁶ויורבעם בן־נבט אפרתי מן־הצודה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך: ²⁷וזה הדבר אשר־הרים יד במלך שלמה בנה את־המלוא סגר את־פרץ עיר דוד אביו: ²⁸והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את־הנער כי־עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל־סבל בית יוסף: ²⁹ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה: ³⁰ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: ³¹ויאמר לירבעם קח־לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את־הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים: ³²והשבט האחד יהיה־לו למען | עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: ³³וען | אשר עזבני וישתחו לעשתרת אלהי צדנים לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני־עמון ולא־הלכו בדרךי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו: ³⁴ולא־אקח את־כל־הממלכה מידו כי | נשאי אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי: ³⁵ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים: ³⁶ולבנו אתן שבט־אחד למען היות־נר לזויד־עבדי כל־הימים | לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם: ³⁷ואתך אקח ומלכת בכל אשר־תאנה נפשך והיית מלך על־ישראל: ³⁸והיה אם־תשמע את־כל־אשר אצוך והלכת בדרךי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובנתי לך בית־נאמן כאשר בנתי לדוד ונתתי לך את־ישראל: ³⁹ואענה את־זרע דוד למען זאת אך לא כל־הימים: ⁴⁰ויבקש שלמה להמית את־ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל־שישק מלך־מצרים ויהי במצרים עד־מות שלמה: ⁴¹ויתר

דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלוואהם כתבים על־ספר דברי שלמה:⁴² והימים אשר מלך שלמה בירושלם על־כל־ישראל ארבעים שנה:⁴³ וישכב שלמה עמ־אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:

Chapter 12

¹ וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל־ישראל להמליך אתו:² ויהי כשמע | ירבעם בן־נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים:³ וישלחו ויקראו־לו ויבאו¹¹ ירבעם וכל־קהל ישראל וידברו אל־רחבעם לאמר:⁴ אביך הקשה את־עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר־נתן עלינו ונעבדך:⁵ ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם:⁶ ויועץ המלך רחבעם את־הזקנים אשר־היו עמדים את־פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את־העם־הזה דבר:⁷ וידברו¹² אליו לאמר אם־היום תהיה־עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל־הימים:⁸ ויעזב את־עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את־הילדים אשר גדלו אתו אשר העמידים לפניו:⁹ ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את־העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן־העל אשר־נתן אביך עלינו:¹⁰ וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה־תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את־עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממתיני אבי:¹¹ ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אוסיף על־עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני יסר אתכם בעקרבים:¹² ויבאו¹³ ירבעם וכל־העם אל־רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי:¹³ ויען המלך את־העם קשה ויעזב את־עצת הזקנים אשר יעצוהו:¹⁴ וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את־עלכם ואני אוסיף על־עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני יסר אתכם בעקרבים:¹⁵ ולא־שמע המלך אל־העם כיהיתה סבה מעם יהוה למען הקים את־דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילוני אל־ירבעם בן־נבט:¹⁶ וירא כל־ישראל כי לא־שמע המלך אליהם וישבו העם את־המלך דבר | לאמר מה־לנו חלק בדוד ולא־נחלה בבו־ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהלו:¹⁷ ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם:¹⁸ וישלח המלך רחבעם את־אדרם אשר על־המס וירגמו כל־ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם:¹⁹ ויפסעו ישראל בבית דוד עד היום הזה:²⁰ ויהי כשמע כל־ישראל כי־שוב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל־העדה וימליכו אתו על־כל־ישראל לא היה אחרי בית־דוד זולתי שבטי־יהודה לבדו:²¹ ויבאו רחבעם ירושלם ויקהל את־כל־בית יהודה ואת־שבט בנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עמ־בית ישראל להשיב את־המלוכה לרחבעם בן־שלמה:²² ויהי דבר האלהים אל־שמעיה איש־האלהים לאמר:²³ אמר אל־רחבעם בן־שלמה מלך יהודה ואל־כל־בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר:²⁴ כה אמר יהוה לא־תעלו ולא־תלחמון עמ־אחיהם בני־ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את־דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה:²⁵ ויבן ירבעם את־שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את־פנואל:²⁶ ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד:²⁷ אם־יעלה | העם הזה לעשות זבחים בבית־יהוה בירושלם וישב לב העם הזה אל־אדניהם אל־רחבעם מלך יהודה והרגני ושב אל־רחבעם מלך־יהודה:²⁸ ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אליהם רב־לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים:²⁹ וישם את־האחד בבית־אל ואת־האחד נתן בדן:³⁰ ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד־דן:³¹ ויעש את־בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא־היו מבני לוי:³² ויעש ירבעם | חג בחדש השמיני בחמשה־עשר יום | לחדש כחג | אשר ביהודה ויעל על־המזבח כן עשה בבית־אל לזבח לעגלים אשר־עשה והעמיד בבית אל את־כהני הבמות אשר עשה:³³ ויעל על־המזבח | אשר־עשה בבית־אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר־בדא מלבו¹⁵ ויעש חג לבני ישראל ויעל על־המזבח להקטיר:⁹

¹[12:3]

¹²[12:7]

¹³[12:12]

¹⁴[12:12]

¹⁵[12:33]

Chapter 13

¹ והנה | איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה על־המזבח להקטיר:² ויקרא על־המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזהב כה אמר יהוה הנה־בן נולד לבית־דוד ואשיהו שמו וזבח עליו את־כהני הבמות המקטרים עליו ועצמות אדם ישרפו עליו:³ ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר־עליו:⁴ ויהי כשמע המלך את־דבר איש־האלהים אשר קרא על־המזבח בבית־אל וישלח ירבעם את־ידו מעל המזבח לאמר | תפשוהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו:⁵ והמזבח נקרע וישפך הדשן מן־המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה:⁶ ויען המלך ויאמר | אל־איש האלהים חל־נא את־פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש־האלהים את־פני יהוה ותשב יד־המלך אליו ותהי כבראשנה:⁷ וידבר המלך אל־איש האלהים באה־אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת:⁸ ויאמר איש־האלהים אל־המלך אם־תתן־לי את־חצי ביתך לא אבא עמך ולא־אכל

לחם ולא אשתהמים במקום הזה: ⁹ כי־כן | צנה אתי בדבר יהוה לאמר לא־תאכל לחם ולא תשתהמים ולא תשוב בדרך אשר הלכת: ¹⁰ וילך בדרך אחר ולא־שב בדרך אשר בא בה אל־בית־אל: ¹¹ ונביא אחד־זקן ישב בבית־אל ויבוא בנו ויספר־לו את־כל־המעשה אשר־עשה איש־האלהים | היום בבית־אל את־הדברים אשר דבר אל־המלך ויספרום לא־ביהם: ¹² וידבר אלהם אִי־זה הדרך הלך ויראו בְּנֵי־אֶת־הַדֶּרֶךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הָלַךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיְהוּדָה: ¹³ ויאמר אל־בְּנָיו חֲבָשׁוּלִי הַחֲמֹר ויִחַבְשׁוּלִי הַחֲמֹר וירכב עליו: ¹⁴ וילך אחרי איש האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש־האלהים אשר־באת מיהודה ויאמר אני: ¹⁵ ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם: ¹⁶ ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא־אכל לחם ולא־אשתה אתך מים במקום הזה: ¹⁷ כי־דבר אלי בדבר יהוה לא־תאכל לחם ולא־תשתה שם מים לא־תשוב ללכת בדרך אשר־הלכת בה: ¹⁸ ויאמר לו גִּם־אֲנִי נָבִיא כְמוֹךָ וּמִלֶּאךְ דָּבַר אֵלַי בְּדָבָר יְהוָה לֵאמֹר הִשְׁבֵּהוּ אֶתְךָ אֶל־בֵּיתְךָ ויאכל לחם וישת מים כחש לו: ¹⁹ וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים: ²⁰ ויהי הם יושבים אל־השלחן פ ויהי דבר־יהוה אל־הנביא אשר השיבו: ²¹ ויקרא אל־איש האלהים אשר־בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את־המצוה אשר צוה אלהיך: ²² ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל־תאכל לחם ולא־תשת מים לא־תבוא נבלתך אלקבר אבתיך: ²³ ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש־לו החמור לנביא אשר השיבו: ²⁴ וילך וימצאוהו אריה בדרך וימיתוהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה: ²⁵ והנה אנשים עברים ויראו את־הנבלה משלכת בדרך ואת־האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה: ²⁶ וישמע הנביא אשר השיבו מן־הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את־פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו וימתוהו כדבר יהוה אשר דבר־לו: ²⁷ וידבר אל־בְּנָיו לֵאמֹר חֲבָשׁוּלִי אֶת־הַחֲמֹר ויחבשו: ²⁸ וילך וימצא את־נבלתו משלכת בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא־אכל האריה את־הנבלה ולא שבר את־החמור: ²⁹ וישא הנביא את־נבלת איש־האלהים וינחתו אל־החמור וישיבהו ויבא אל־עיר הנביא הזקן לספד ולקברו: ³⁰ וינח את־נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי: ³¹ ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל־בְּנָיו לֵאמֹר בְּמוֹתִי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמותיו הניחו את־עצמותי: ³² כִּי־הִיא הִיא הַדָּבָר אֲשֶׁר קָרָא בְּדָבָר יְהוָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל וְעַל־כָּל־בֵּיתִי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי שְׁמֹרֹנָי: ³³ אחר הדבר הזה לא־שב וירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני בָּמוֹת הַחֹפֶץ יְמַלֵּא אֶת־יָדוֹ ויהי כהני בָּמוֹת: ³⁴ ויהי בדבר הזה לחטאת בית וירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה: ⁹

Chapter 14

¹ בעת ההיא חלה אביה בן־ירבעם: ² ויאמר וירבעם לאשתו קומי נא והשתניתי ולא ידעו כי־את ¹¹ אשת וירבעם והלכת שלה הנה־שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על־העם הזה: ³ ולקחת בִּידְךָ עֲשֵׂרָה לֶחֶם וּנְקָדִים וּבִקְבֶּקֶב דָּבֵשׁ וּבָאֵת אֵלָיו הוּא יַגִּיד לְךָ מִהֲיִהְיֶה לְנֹעַר: ⁴ ותעש כן אשת וירבעם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא־יכל לראות כי קמו עיניו משיבו: ⁵ ויהוה אמר אל־אחיהו הנה אשת וירבעם באה לדרש דבר מעמך אל־בנה כי־חלה הוא קזה וזכה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה: ⁶ ויהי כשמע אחיהו את־קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת וירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה: ⁷ לֵכִי אמרי לירבעם כה־אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתיו מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל: ⁸ ואקרא את־הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא־היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר־הלך אחרי בכל־לבבו לעשות רק הישר בעיני: ⁹ ותרע לעשות מכל אשר־היו לפניך ותלך ותעשה־לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גור: ¹⁰ לכן הנני מביא רעה אל־בית וירבעם והכרתי לירבעם משתי בקור עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית־ירבעם כאשר יבער הגלל עד־תמו: ¹¹ המות לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר: ¹² ואת קומי לבי לביתך בבאה רגלך העירה ומת הילד: ¹³ ויספדו־לו כל־ישראל וקברו אתו כי־זה לבדו יבא לירבעם אל־קבר יען נמצאו־ו דבר טוב אליהוהו אלהי ישראל בבית וירבעם: ¹⁴ והקים יהוה לו מלך על־ישראל אשר יכרית את־בית וירבעם זה היום ומה גִּם־עֲתָה: ¹⁵ והנה יהוה את־ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את־ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את־אשריהם מכעיסים את־יהוה: ¹⁶ ויתן את־ישראל בגלל חטאות וירבעם אשר חטא ואשר החטיא את־ישראל: ¹⁷ ותלך אשת וירבעם תלך ותבא תרצמה היא באה בסף־הבית והנער מת: ¹⁸ ויקברו אתו ויספדו־לו כל־ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד־עבדו אחיהו הנביא: ¹⁹ ויתר דברי וירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ²⁰ והימים אשר מלך וירבעם עשרים ושנים שנה וישכב עם־אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו: ²¹ וירבעם בן־שלמה מלך ביהודה בן־ארבעים ואת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה | מלך בירושלם העיר אשר־בחר יהוה לשום את־שמו שם מכל־שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: ²² ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו: ²³ ויבנו גִּם־הֵמָּה לָהֶם בָּמוֹת וּמִצְבֹּת וְאֲשֵׁרִים עַל־כִּלְגָּבָה גִּבְהָה וַתַּחַת כִּלְעָץ רַעְנָן: ²⁴ וגם־קדש היה בארץ עשו ככל־התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ²⁵ ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק ¹² מלך־מצרים על־ירושלם: ²⁶ ויקח את־אצרות בית־יהוה ואת־אוצרות בית המלך ואת־הכל לקח ויקח את־כל־מגני הזהב אשר עשה שלמה: ²⁷ ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על־יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: ²⁸ ויהי מדי־בא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבום אל־תא הרצים: ²⁹ ויתר דברי רחבעם וכל־אשר עשה הלא־המה כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: ³⁰ ומלחמה היתה בין־רחבעם ובין וירבעם כל־הימים: ³¹ וישכב רחבעם עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים בנו תחתיו: ⁹

[1]14:2

[2]14:25

Chapter 15

¹ובשנת שמונה עשרה למלך ירבעם בן־נבט מלך אבים על־יהודה: ²שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת־אבישלום: ³וילך בכל־חטאות אביו אשר־עשה לפניו ולא־היה לבבו שלם עם־יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: ⁴כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את־בנו אחריו ולהעמיד את־ירושלם: ⁵אשר עשה דוד את־הישר בעיני יהוה ולא־סר מכל אשר־צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: ⁶ומלחמה היתה בין־ירבעם ובין ירבעם כל־ימי חייו: ⁷ויתר דברי אבים וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם: ⁸וישכב אבים עם־אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו: ⁹ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה: ¹⁰וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת־אבישלום: ¹¹ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו: ¹²ויעבר הקדשים מן־הארץ ויסר את־כל־הגללים אשר עשו אבתיו: ¹³וגם | את־מעכה אמו ויסרה מגבילה אשר־עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את־מפלצתה וישרף בנחל קדרון: ¹⁴והבמות לא־סרו רק לבב־אסא היה שלם עם־יהוה כל־ימיו: ¹⁵ויבא את־קדשי אביו וקדשו ¹⁶בית יהוה כסף וזהב וכלים: ¹⁶ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך־ישראל כל־ימיהם: ¹⁷ויעל בעשא מלך־ישראל על־יהודה ויבן את־הרמה לבלתי תת יצא ויבא לאסא מלך יהודה: ¹⁸ויקח אסא את־כל־הכסף והזהב הנותרים | באוצרות בית־יהוה ואת־אוצרות בית המלך ¹⁹ויתנם ביד־עבדיו וישלחם המלך אסא אל־בן־הדד בן־טברמן בן־חזיון מלך ארם הישב בדמשק ואמר: ¹⁹ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את־בריתך את־בעשא מלך־ישראל ויעלה מעלי: ²⁰וישמע בן־הדד אל־המלך אסא וישלח את־שרי החילים אשר־לו על־ערי ישראל ויך את־עיון ואת־דן ואת אכל בית־מעכה ואת כל־כנורות על כל־ארץ נפתלי: ²¹ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את־הרמה וישב בתרצה: ²²והמלך אסא השמיע את־כל־יהודה אין נקי וישאו את־אבני הרמה ואת־עציה אשר בנה בעשא ויבן בס המלך אסא את־גבע בנימן ואת־המצפה: ²³ויתר כל־דברי־אסא וכל־גבורתו וכל־אשר עשה והערים אשר בנה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את־רגליו: ²⁴וישכב אסא עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו: ²⁵ונדב בן־ירבעם מלך על־ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה וימלך על־ישראל שנתים: ²⁶ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את־ישראל: ²⁷ויקשר עליו בעשא בן־אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר לפלשתים ונדב וכל־ישראל צרים על־גבתון: ²⁸וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: ²⁹ויהי כמלכו הכה את־כל־בית ירבעם לא־השאיר כל־נשמה לירבעם עד־השמדו כדבר יהוה אשר דבר ביד־עבדו אחיה השילני: ³⁰על־חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את־ישראל כבעסו אשר הכעיס את־יהוה אלהי ישראל: ³¹ויתר דברי נדב כל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ³²ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך־ישראל כל־ימיהם: ³³בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן־אחיה על־כל־ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה: ³⁴ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את־ישראל: ס

[1]15:15

[2]15:18

Chapter 16

¹ויהי דבר־יהוה אליהוא בן־חנני על־בעשא לאמר: ²וען אשר הרימתיך מן־העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך | בדרך ירבעם ותחטא את־עמי ישראל להכעיסני בחטאתם: ³הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את־ביתך כבית ירבעם בן־נבט: ⁴המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים: ⁵ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ⁶וישכב בעשא עם־אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו: ⁷וגם ביד־יהוא בן־חנני הנביא דבר־יהוה היה אל־בעשא ואל־ביתו ועל כל־הרעה | אשר־עשה | בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר־הכה אתו: ⁸בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן־בעשא על־ישראל בתרצה שנתים: ⁹ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שזור בית ארצא אשר על־הבית בתרצה: ¹⁰ויבא זמרי ויכהו וימיתוהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: ¹¹ויהי כמלכו כשבתו על־כסאו הכה את־כל־בית בעשא לא־השאיר לו משתין בקיר וגאליו ורעהו: ¹²וישמד זמרי את כל־בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל־בעשא ביד יהוא הנביא: ¹³אל כל־חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את־ישראל להכעיס את־יהוה אלהי ישראל בהבליהם: ¹⁴ויתר דברי אלה וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ¹⁵בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על־גבתון אשר לפלשתים: ¹⁶וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי וגם הכה את־המלך וימלכו כל־ישראל את־עמרי שר־צבא על־ישראל ביום ההוא במחנה: ¹⁷ויעלה עמרי וכל־ישראל עמו מגבתון ויצרו על־תרצה: ¹⁸ויהי כראות זמרי כי־נלכדה העיר ויבא אל־ארמון בית־המלך וישרף עליו את־בית־מלך באש וימת: ¹⁹על־חטאתו ²⁰אשר חטא לעשות

הָרַע בְּעֵינַי יְהוָה לִלְכֹת בְּדֶרֶךְ יִרְבֵּעַם וּבַחֲטָאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לַהֲחַטִּיא אֶת־יִשְׂרָאֵל: ²⁰וַיֹּתֵר דְּבָרֵי זְמַרִי וּקְשָׁרוֹ אֲשֶׁר קָשָׁר הֵלֵא־הֶם כְּתוּבִים גִּלְסָפָר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: ²¹אֲזַי יִחַלַק הָעָם יִשְׂרָאֵל לַחֲצֵי חֲצֵי הָעָם הָיָה אַחֲרֵי תִבְנִי בְּרִיגִינֹת לְהַמְלִיכֹו וְהַחֲצֵי אַחֲרֵי עֲמָרִי: ²²וַיִּחְזַק הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי עֲמָרִי אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי תִבְנִי בְּרִיגִינֹת וַיִּמָּת תִּבְנִי וַיִּמְלֹךְ עֲמָרִי: ²³בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָאַחַת שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ עֲמָרִי עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עָשָׂר שָׁנָה בְּתַרְצָה מֶלֶךְ שְׁש־שָׁנִים: ²⁴וַיָּקֻן אֶת־הָהָר שְׁמֶרֹן מֵאֵת שְׁמֶר בְּכַכְרִים כֶּסֶף וַיִּבֶן אֶת־הָהָר וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הָעִיר אֲשֶׁר בָּנָה עַל שֵׁם־שְׁמֶר אֲדָנִי הָהָר שְׁמֶרֹן: ²⁵וַיַּעֲשֶׂה עֲמָרִי הָרַע בְּעֵינַי יְהוָה וַיֵּרַע מְכַל אֲשֶׁר לִפְנָיו: ²⁶וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ יִרְבֵּעַם בְּרִנְבֹּט וּבַחֲטָאוֹתָיו: ²⁷אֲשֶׁר הַחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלִיהֶם: ²⁸וַיִּשְׁכַּב עֲמָרִי עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּשְׁמֶרֹן וַיִּמְלֹךְ אַחָאָב בְּנוֹ תַחְתָּיו: ²⁹וְאַחָאָב בֶּן־עֲמָרִי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ אַחָאָב בֶּן־עֲמָרִי עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשְׁמֶרֹן עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים שָׁנָה: ³⁰וַיַּעַשׂ אַחָאָב בְּרַעְמִי הָרַע בְּעֵינַי יְהוָה מְכַל אֲשֶׁר לִפְנָיו: ³¹וַיְהִי הַנִּקּוּל לָכֶתוּ בַּחֲטָאוֹת יִרְבֵּעַם בְּרִנְבֹּט וַיִּקּוּחַ אִשָּׁה אֶת־אִיזָבֵל בַּת־אֲתַבְעֵל מֶלֶךְ צִידוֹן וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֶת־הַבָּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ: ³²וַיָּקֻם מִזְבֵּחַ לְבָעַל בֵּית הַבָּעַל אֲשֶׁר בָּנָה בְּשְׁמֶרֹן: ³³וַיַּעַשׂ אַחָאָב אֶת־הָאִשָּׁרָה וַיֹּסֶף אַחָאָב לַעֲשׂוֹת לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְכַל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנָיו: ³⁴בְּיָמָיו בָּנָה חִיאֵל בֵּית הָאֵלִי אֶת־יְרִיחָה בְּאַבְיָרִים כְּרֹו יִסְדָּה וּבִשְׁגוּב: ³⁵צִיעֵרוֹ הַצִּיב דְּלִתְיָה כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ בֶּרֶן־נוֹן: ס

16:19¹¹16:26¹²16:34¹³

Chapter 17

¹וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ הַתִּשְׁבִּי מִתִּשְׁבִּי גִלְעָד אֶל־אַחָאָב חִי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנָיו אִם־יְהִי הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם־לִפִּי דְבָרִים: ²וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר: ³לֵךְ מִזֶּה וּפְנִית לָךְ קֶדְמָה וְנִסְתַּרְתָּ בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הִירְדֵן: ⁴וְהָיָה מִהֲנַחַל תִּשְׁתֶּה וְאֶת־הָעֲרָבִים צִוִּיתִי לְכַלְכֵּלָךְ שָׁם: ⁵וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ כְּדָבָר יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הִירְדֵן: ⁶וְהָעֲרָבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר בְּבֹקֶר וּלְחֶם וּבָשָׂר בָּעֶרֶב וּמִן־הַנַּחַל יִשְׁתֶּה: ⁷וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיִּבֶשׂ הַנַּחַל כִּי לֹא־יְהִי גֶשֶׁם בְּאַרְצָם: ⁸וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר: ⁹קוּם לָךְ צִרְפָּתָה אֲשֶׁר לְצִידוֹן וַיִּשְׁבֹּת שָׁם הִנֵּה צִוִּיתִי שָׁם אִשָּׁה אֶלְמָנָה לְכַלְכֵּלָךְ: ¹⁰וַיָּקֻם | וַיֵּלֶךְ צִרְפָּתָה וַיָּבֵא אֶל־פֶּתַח הָעִיר וְהִנֵּה־שָׁם אִשָּׁה אֶלְמָנָה זֹקֶשֶׁת עֲצִים וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר קַח־נָא לִי מַעֲטֵמִים בְּכָלִי וְאַשְׁתָּה: ¹¹וַתֵּלֶךְ לִקְחַת וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר לְקַח־נָא לִי פַת־לֶחֶם בַּיָּד: ¹²וַתֹּאמֶר חִי־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אִם־יִשְׁלִי מֵעוּג כִּי אִם־מֵלֶא כִּי־קִמַּח בְּכַד וּמַעֲט־שֶׁמֶן בְּצַפְחַת וְהִנֵּה מִקְשָׁשֶׁת שָׁנִים עֲצִים וּבָאֵתִי וַעֲשִׂיתִיהוּ לִי וּלְבָנִי וְאֶכְלֵנִהּ וּמָתָה: ¹³וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵלֶיהָ אֶת־יִרְאִי בְּאֵי עֹשִׂי כְּדָבָר אֲךָ עֲשִׂי־לִי מִשֶּׁם עֲגָה קֹטְנָה בְּרֹאשָׁנָה וְהוֹצֵאת לִי וְלֶךְ וּלְבִנְךָ תַעֲשִׂי אַחֲרָם: ¹⁴כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּד הַקִּמַּח לֹא תִכְלֶה וְצַפְחַת הַשֶּׁמֶן לֹא תִחַסֵּר עַד יוֹם תִּתֵּן־יְהוָה: ¹⁵וַתֵּלֶךְ וַתַּעֲשֶׂה כְּדָבָר אֱלֹהֵינוּ וַתֹּאכַל וַתֹּאזְכֵּר וּבֵיתָהּ יָמִים: ¹⁶כִּד הַקִּמַּח לֹא כָלְתָה וְצַפְחַת הַשֶּׁמֶן לֹא חָסַר כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֱלֹהֵינוּ: ¹⁷וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלָה בְּרֹאשָׁנָה בַּעֲלַת הַבֵּית וַיְהִי חָלִיו חֹזֶק מְאֹד עַד אֲשֶׁר לֹא־נֹתְרָהּ־בָּו נִשְׁמָה: ¹⁸וַתֹּאמֶר אֶל־אֱלֹהֵינוּ מִהֲלִי וְלֶךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּאת אֵלַי לְהַזְכִּיר אֶת־עוֹנִי וּלְהַמִּית אֶת־בְּנִי: ¹⁹וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ תִּנִּי־לִי אֶת־בְּנִי וַיִּקְחֶהּ מִחִיקָה וַיַּעֲלֶהָ אֶל־הָעֵלִי אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב שָׁם וַיִּשְׁכְּבוּ עַל־מִטָּתוֹ: ²⁰וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי הָגֶם עַל־הָאֶלְמָנָה אֲשֶׁר־אֲנִי מִתְגַּוֵּר עִמָּה הָרַעוֹת לְהַמִּית אֶת־בְּנָהּ: ²¹וַיִּתְמַד עַל־הִילָד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי תִשְׁבֵּב נָא נֶפֶשׁ־הַיָּלִד הַזֶּה עַל־קִרְבּוֹ: ²²וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל אֱלֹהֵינוּ וַתִּשְׁבֵּב נֶפֶשׁ־הַיָּלִד עַל־קִרְבּוֹ וַיְחִי: ²³וַיָּקֻחַ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַיָּלִד וַיִּרְדֵּהוּ מִן־הָעֵלִיָּה הַבֵּיתָה וַיִּתְּנָהּ לְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ רְאֵי חֵי בְנִי: ²⁴וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־אֱלֹהֵינוּ עֲתָה זֶה יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים אַתָּה וּדְבַר־יְהוָה בְּפִיךָ אָמֵת: פ

17:14¹¹

Chapter 18

¹וַיְהִי יָמִים רַבִּים וּדְבַר־יְהוָה הָיָה אֶל־אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר לָךְ הִרָאָה אֶל־אַחָאָב וְאַתָּנָה מָטָר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה: ²וַיֵּלֶךְ אֱלֹהֵינוּ לְהִרְאוֹת אֶל־אַחָאָב וְהָרַעַב חֹזֶק בְּשְׁמֶרֹן: ³וַיִּקְרָא אַחָאָב אֶל־עַבְדָּיו אֲשֶׁר עַל־הַבָּיֹת וַעֲבָדָיו הָיָה יָרָא אֶת־יְהוָה מְאֹד: ⁴וַיְהִי בַּהֲכָרִית אִיזָבֵל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח עַבְדָּיו מֵאָה נְבִיאִים וַיַּחֲבִיאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמַּעֲרָה וּכְלָכֵם לֶחֶם וַיָּמִים: ⁵וַיֹּאמֶר אַחָאָב אֶל־עַבְדָּיו לָךְ בְּאַרְץ אֶל־כָּל־מַעֲיָנֵי הַיָּמִים וְאֵל כָּל־הַנַּחֲלִים אוּלִי | נִמְצָא חֲצִיר וְנָחִיָּה סוֹס וּפָרָד וְלֹא נִכְרִית מִהֲבַהֲמָה: ⁶וַיִּחְלְקוּ לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ לְעִבְרִיָּה אַחָאָב הַלֵךְ בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבָדוֹ וְעַבְדָּיו הַלֵךְ בְּדֶרֶךְ־אֶחָד לְבָדוֹ: ⁷וַיְהִי עַבְדָּיו בְּדֶרֶךְ וְהִנֵּה אֱלֹהֵינוּ לִקְרָאתוֹ וַיִּכְרָהוּ וַיַּפֵּל עַל־פְּנָיו וַיֹּאמֶר הַאֲתָה זֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ: ⁸וַיֹּאמֶר לוֹ אֲנִי לָךְ אָמַר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ: ⁹וַיֹּאמֶר מִה חֲטָאֵתִי כִּי־אַתָּה נָתַן אֶת־עַבְדְּךָ בְּיַד־אַחָאָב לְהַמִּיתִנִי: ¹⁰חֵי | יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אִם־יִשְׁגִּי וּמִמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־שָׁלַח אֲדָנִי שָׁם לְבַקֵּשׁ וְאָמַרְוּ אֵין וְהַשְׁבִּיעַ אֶת־הַמַּמְלָכָה וְאַתָּה הִגִּדְתָּ כִּי לֹא יִמְצָאָהּ: ¹¹וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לָךְ אָמַר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ: ¹²וְהִיָּה אֲנִי | אֵלֶךְ מֵאַתָּךְ וְרוּחַ יְהוָה | יִשְׁאָךְ עַל אֲשֶׁר לֹא־אֲדַע וּבָאֵתִי לְהַגִּיד לְאַחָאָב וְלֹא יִמְצָאָהּ וְהִרְגִנִי וְעַבְדְּךָ.

]2[18:42

16 / 20

ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מהעשיתי לך: ²¹ונשבו מאחרי ויקח את צמד הבקר ויזבחוהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתנו לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו: פ

[19:4]

Chapter 20

¹ובנהדד מלך-ארם קבץ את כל-חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על-שמרון וילחם בה: ²וישלח מלאכים אל-אחאב מלך-ישראל העירה: ³ויאמר לו כה אמר בנהדד כספר וזהב ליהוא ונשיך ובניך הטובים ליהם: ⁴ויען מלך-ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל-אשר-לי: ⁵וישבו המלאכים ויאמרו כה-אמר בנהדד לאמר כי-שלחתי אליך לאמר כספר וזהב ונשיך ובניך לי תתן: ⁶כי | אם-כעת מחור אשלח את-עבדי אליך וחפשו את-ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל-מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו: ⁷ויקרא מלך-ישראל לכל-זקני הארץ ויאמר דעו-נא וראו כי רעה זה מבקש כי-שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו: ⁸ויאמרו אליו כל-הזקנים וכל-העם את-תשמע ולוא תאבה: ⁹ויאמר למלאכי בנהדד אמרו לאדני המלך כל אשר-שלחת אל-עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר: ¹⁰וישלח אליו בנהדד ויאמר כה-יעשון לי אלהים וכה יוספו אם-ישפק עפר שמרון לשעלים לכל-העם אשר ברגלי: ¹¹ויען מלך-ישראל ויאמר דברו אלי-יתהלל חגר כמפתח: ¹²ויהי כשמע את-הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל-עבדיו שימו וישימו על-העיר: ¹³והנה | נביא אחד נגש אל-אחאב מלך-ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראיתי את כל-ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי-אני יהוה: ¹⁴ויאמר אחאב במי ויאמר כה-אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מי-יאסר המלחמה ויאמר אתה: ¹⁵ויפקד את-נערי שרי המדינות והיו מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקדו את-כל-העם כל-בני ישראל שבעת אלפים: ¹⁶ויצאו בצהרים ובנהדד שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים-ושנים מלך עזר אתו: ¹⁷ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בנהדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון: ¹⁸ויאמר אם-לשלום יצאו תפשו חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשו: ¹⁹ואלה יצאו מן-העיר נערי שרי המדינות והחילו אשר אחריהם: ²⁰ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפו ישראל וימלט בנהדד מלך ארם על-סוס ופרשים: ²¹ויצא מלך ישראל ויר את-הסוס ואת-הרכב והכה בארם מכה גדולה: ²²ויגש הנביא אל-מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר-תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך: ²³ועבדי מלך-ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על-כן זקנו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם-לא נחזק מהם: ²⁴ואת-הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקומו ושם פחות תחתיהם: ²⁵ואתה תמנה-לך | חיל כחיל הנפל מאותך וסוס וסוס | ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אם-לא נחזק מהם וישמע לקולם ויעש כן: ²⁶ויהי לתשובת השנה ויפקד בנהדד את-ארם ויעל אפקה למלחמה עמי-ישראל: ²⁷ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני-ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את-הארץ: ²⁸ויגש איש האלהים ויאמר אל-מלך ישראל ויאמר כה-אמר יהוה | ען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא-אלהי עמקים הוא ונתתי את-כל-ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי-אני יהוה: ²⁹ויחננו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי | ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני-ישראל את-ארם מאה-אלף רגלי ביום אחד: ³⁰וינסו הנותרים | אפקה אל-העיר ותפל החומה על-עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובנהדד נס ויבא אל-העיר חדר בחדר: ³¹ויאמרו אליו עבדיו הנה-נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי-מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל-מלך ישראל אולי יחיה את-נפשו: ³²ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל-מלך ישראל ויאמרו עבדך בנהדד אמר תחיינא נפשי ויאמר העודנו חי אתי הוא: ³³והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בנהדד ויאמר באו קתו ויצא אליו בנהדד ויעלהו על-המרכבה: ³⁴ויאמר אליו הערים אשר-לקח-אבי מאת אביך אשיב | וחוצות תשים לך בדמשק כאשר-שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת-לו ברית וישלחהו: ³⁵ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל-דעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש להכתו: ³⁶ויאמר לו | ען אשר לא-שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכהו: ³⁷וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש הכה ופצע: ³⁸וילך הנביא ויעמד למלך על-הדרך ויתחפש באפר על-עיניו: ³⁹ויהי המלך עבר והוא צעק אל-המלך ויאמר עבדך | יצא בקרב-המלחמה והנה-איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את-האיש הזה אם-הפקד | יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר-כסף תשקול: ⁴⁰ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך-ישראל כן משפטך אתה חרצת: ⁴¹וימחר ויסר את-האפר מעל | עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנבאים הוא: ⁴²ויאמר אליו כה אמר יהוה | ען שלחת את-איש-חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו: ⁴³וילך מלך-ישראל על-ביתו סר וזעף ויבא שמרונה: פ

[20:41]

Chapter 21

¹ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היזרעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון: ²וידבר אחאב אל-נבות | לאמר | תנה-לי את-כרמך ויהי לי לגורלך כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה-לך כסף מתיר זה: ³ויאמר נבות אל-אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את-נחלת אבתי לך: ⁴ויבא אחאב אל-ביתו סר וזעף על-הדבר אשר-דבר אליו נבות

הִיזְרַעְאֵלִי וַיֹּאמֶר לֹא־אֶתֶּן לָךְ אֶת־נַחֲלַת אַבּוֹתַי וַיִּשְׁכַּב עַל־מִטָּתוֹ וַיִּסַּב אֶת־פָּנָיו וְלֹא־אָכַל לֶחֶם׃⁵ וַתֵּבֵא אֵלָיו אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ וַתְּדַבֵּר אֵלָיו מִהֲזֶה רֹחוֹךְ סָרָה וַאֲיִנִּי אָכַל לֶחֶם׃⁶ וַיַּדְּבֵר אֵלֶיהָ כִּי־אֲדַבֵּר אֶל־נְבוֹת הַיִּזְרַעְאֵלִי וְאָמַר לוֹ תִּנְהִי־לִי אֶת־כִּרְמֶךָ בְּכֶסֶף אוֹ אֶם־חִפְץ אַתָּה אֶת־נַחֲלֶךָ כִּרְם תַּחֲתֵינוּ וַיֹּאמֶר לֹא־אֶתֶּן לָךְ אֶת־כִּרְמִי׃⁷ וַתֹּאמֶר אֵלָיו אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ אֵתָה עֵתָה תַעֲשֶׂה מְלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל קוֹם אֶכְלֶלֶחֶם וַיִּטֵּב לִבָּךְ אֲנִי אֶתֶּן לָךְ אֶת־כִּרְם נְבוֹת הַיִּזְרַעְאֵלִי׃⁸ וַתִּכְתֹּב סְפָרִים בְּשֵׁם אַחֲזָב וַתַּחֲתֵם בַּחֲתָמוֹ וַתִּשְׁלַח הַסְּפָרִים׃¹¹ אֶל־הַזִּקְנִים וְאֶל־הַחֲרִים אֲשֶׁר בַּעֲדָיו הַיֹּשְׁבִים אֶת־נְבוֹת׃⁹ וַתִּכְתֹּב בְּסָפָרִים לֵאמֹר קְרָאוּצוֹם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת־נְבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃¹⁰ וְהוֹשִׁיבוּ שָׁנִים אָנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיעֵל נִגְדָו וַיַּעֲדוּהוּ לֵאמֹר בִּרְכַת אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וְהוֹצִיאָהוּ וּסְקֶלְהוּ וַיָּמָת׃¹¹ וַיַּעֲשׂוּ אָנָשִׁי עִירוֹ הַזִּקְנִים וְהַחֲרִים אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים בַּעֲדָיו כַּאֲשֶׁר שְׁלַחָה אֵלֵיהֶם אִיזָבֵל כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּסָפָרִים אֲשֶׁר שְׁלַחָה אֵלֵיהֶם׃¹² קְרָאוּ צוֹם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת־נְבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃¹³ וַיָּבֵאוּ שְׁנֵי הָאָנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיעֵל וַיִּשְׁבּוּ נִגְדָו וַיַּעֲדוּהוּ אָנָשִׁי הַבְּלִיעֵל אֶת־נְבוֹת נֶגֶד הָעָם לֵאמֹר בֵּרַךְ נְבוֹת אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וַיִּצְאָהוּ מִחוּץ לָעִיר וַיִּסְקֶלְהוּ בְּאֲבָנִים וַיָּמָת׃¹⁴ וַיִּשְׁלַחוּ אֶל־אִיזָבֵל לֵאמֹר סֶקֶל נְבוֹת וַיָּמָת׃¹⁵ וַיְהִי כַשְׁמַע אִיזָבֵל כִּי־סֶקֶל נְבוֹת וַיָּמָת וַתֹּאמֶר אִיזָבֵל אֶל־אַחֲזָב קוֹם רֹשׁ אֶת־כִּרְם | נְבוֹת הַיִּזְרַעְאֵלִי אֲשֶׁר מֵאֵן לַתֵּת לָךְ בְּכֶסֶף כִּי אֵין נְבוֹת חַי כִּי־מָת׃¹⁶ וַיְהִי כַשְׁמַע אַחֲזָב כִּי מָת נְבוֹת וַיָּקָם אַחֲזָב לָרֶדֶת אֶל־כִּרְם נְבוֹת הַיִּזְרַעְאֵלִי לְרִשְׁתּוֹ׃¹⁷ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־אִלְיָהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר׃¹⁸ קוֹם רֵד לַקְרָאת אַחֲזָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן הִנֵּה בְכֶרֶם נְבוֹת אֲשֶׁר־יָרִיד שָׁם לְרִשְׁתּוֹ׃¹⁹ וּדְבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הַרְצַחְתָּ וְגַם־יָרַשְׁתָּ וּדְבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לָקַחְתָּ הַכְּלָבִים אֶת־דָּם אֶת־דָּם הַכְּלָבִים אֶת־דָּמְךָ גַּם־אֶתָּה׃²⁰ וַיֹּאמֶר אַחֲזָב אֶל־אִלְיָהוּ הַמַּצְאֵתִי אֵיבִי וַיֹּאמֶר מַצְאֵתִי יַעֲן הַתִּמְכָּר לָעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃²¹ הֲנִי מֵבִיא׃¹² אֵלָיו רָעָה וּבַעֲרֵתִי אַחֲרָיו וְהִכְרַתִּי לְאַחֲזָב מִשְׁתֵּין בְּלִיר וְעֶצוֹר וְעֶזּוֹב בִּישְׂרָאֵל׃²² וַנִּתְּתִי אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית יִרְבֶּעַם בִּן־נָבֻט וְכָבִית בַּעֲשָׂא בֶן־אַחֲזָה אֶל־הַכֶּלֶס אֲשֶׁר הִכְעִסְתָּ וַתַּחֲטֹא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃²³ וְגַם־לִאִיזָבֵל דָּבַר יְהוָה לֵאמֹר הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ אֶת־אִיזָבֵל בַּחֹל יִזְרְעָאֵל׃²⁴ הֵמָּה לְאַחֲזָב בְּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמָּת בְּשָׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם׃²⁵ וְלֹךְ לֹא־יִהְיֶה כְּאַחֲזָב אֲשֶׁר הַתִּמְכָּר לָעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר־הִסְתָּה אֹתוֹ אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ׃²⁶ וַיִּתְּעַב מְאֹד לָלֶכֶת אַחֲרָיו הַגִּלְלִים כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה הָאָמָרִי אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃²⁷ וַיְהִי כַשְׁמַע אַחֲזָב אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיִּשֹׁם־שֶׁקַע עַל־בָּשָׂרוֹ וַיִּצּוֹם וַיִּשְׁכַּב בְּשֶׁקַע וַיְהִלֵּךְ אֹתוֹ׃²⁸ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־אִלְיָהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר׃²⁹ הִרְאִיתָ כִּי־נִכְנַע אַחֲזָב זָלַפְנִי יַעֲן כִּי־נִכְנַע מִפְּנֵי לֹא־אֲבִיא׃³¹ הָרַעָה בְּיָמָיו בְּיָמֵי בָנוּ אֲבִיא הָרַעָה עַל־בֵּיתוֹ׃

[21:8]

[21:21]

[21:29]

Chapter 22

¹ וַיִּשְׁבּוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֵין מִלְחָמָה בֵּין אָרָם וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃² וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית וַיֵּרֶד יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃³ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־עַבְדָּיו הַיְדַעְתֶּם כִּי־לָנוּ רָמַת גִּלְעָד וְאַנְחֵנוּ מַחֲשִׁים מִקַּחַת אֵתָה מִיַּד מֶלֶךְ אָרָם׃⁴ וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוֹשָׁפָט הַתֵּלֶךְ אֵתִי לַמִּלְחָמָה רָמַת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹנִי כְמוֹךָ כְּעַמִּי כְעַמֶּךָ כְּסוֹסִי כְּסוֹסֶיךָ׃⁵ וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דָּרֶשׁ־נָא כִּי־וָם אֶת־דְּבַר יְהוָה׃⁶ וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלָךְ עַל־רָמַת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אִם־אֶחָדָל וַיֹּאמְרוּ עָלָה וַיִּתֵּן אֲדִנִּי בִיד הַמֶּלֶךְ׃⁷ וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הֲאֵין פֶּה נָבִיא לַיהוָה עוֹד וְנִדְרָשָׁה מֵאוֹתוֹ׃⁸ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל | אֶל־יְהוֹשָׁפָט עוֹד אִישׁ־אֶחָד לְדָרֶשׁ אֶת־יְהוָה מֵאוֹתוֹ וְאֵנִי שְׂנֵאתִיו כִּי לֹא־יִתְּנָבֵא עָלַי טוֹב כִּי אֶם־רָע מִיִּכְיָהוּ בֶן־יִמְלָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־יִמְלָה מֶלֶךְ כֹּן׃⁹ וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מִהֲרֵה מִיִּכְיָהוּ בֶן־יִמְלָה׃¹⁰ וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל־כִּסְאוֹ מִלְּבָשִׁים בְּגָדִים בְּגָרָן פֶּתַח שַׁעַר שִׁמְרוֹן וְכָל־הַנְּבִיאִים מִתְּנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם׃¹¹ וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקִיָּה בֶן־כְּנַעֲנָה קֶרֶן בְּרָזַל וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּאֵלָה תִּנְגַּח אֶת־אָרָם עַד־כִּלְתָּם׃¹² וְכָל־הַנְּבִיאִים נִבְּאִים כֹּן לֵאמֹר עָלָה רָמַת גִּלְעָד וְהִצַּלְח וְנָתַן יְהוָה בִּיד הַמֶּלֶךְ׃¹³ וְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־הָלַךְ | לִקְרָא מִיִּכְיָהוּ דְבַר אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה־נָא דְבַר־יְהוָה הַנְּבִיאִים פֶּה־אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהִי־נָא דְבַרְךָ׃¹⁴ כַּדְּבַר אֶחָד מֵהֶם וּדְבַרְתָּ טוֹב׃¹⁴ וַיֹּאמֶר מִיִּכְיָהוּ חִי־יְהוָה כִּי אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֵלֵי אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃¹⁵ וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיִּכְיָהוּ הַנֵּלֶךְ אֶל־רָמַת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אִם־נֶחָדָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו עָלָה וְהִצַּלְח וְנָתַן יְהוָה בִּיד הַמֶּלֶךְ׃¹⁶ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד־כִּמָּה פַּעַמִּים אֲנִי מִשְׁבַּעַךְ אֲשֶׁר לֹא־תִדְּבַר אֵלַי רַק־אֶמַת בְּשֵׁם יְהוָה׃¹⁷ וַיֹּאמֶר רָאִיתִי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל נִפְצִים אֶל־הָהָרִים כְּצֶאֱן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רֶעִה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־אֲדַנִּים לָאֵלָה יִשְׁוּבוּ אִישׁ־לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם׃¹⁸ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הֲלוֹא אֶמְרֵתִי אֵלָיו לֹא־יִתְּנָבֵא עָלַי טוֹב כִּי אֶם־רָע׃¹⁹ וַיֹּאמֶר לֹךְ שִׁמְעָה דְּבַר־יְהוָה רָאִיתִי אֶת־יְהוָה יֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ וְכָל־צָבָא הַשָּׁמַיִם עֹמֵד עָלָיו מִיָּמִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ׃²⁰ וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יִפְתָּה אֶת־אַחֲזָב וַיַּעַל וַיִּפֹּל בְּרָמַת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה בָּלָה זֶה אָמַר בָּכָה׃²¹ וַיִּצֵּא הָרוֹחַ וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶפְתְּנוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו בְּמָה׃²² וַיֹּאמֶר אֲצֹא וְהִיִּיתִי רוּחַ שָׁקֶר בְּפִי כָל־נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תִּפְתָּה וְגַם־תֹּכֹלֶץ צֹא וַעֲשֶׂה־כֹן׃²³ וַעֲתָה הִנֵּה נָתַן יְהוָה רוּחַ שָׁקֶר בְּפִי כָל־נְבִיאָיו אֵלָה וַיְהוָה דְּבַר עֲלִיךָ רָעָה׃²⁴ וַיִּגַּשׁ צִדְקִיָּה בֶן־כְּנַעֲנָה וַיִּכֶּה אֶת־מִיִּכְיָהוּ עַל־הַלְחִי וַיֹּאמֶר אִיזָה עֶבֶר רוּחַ־יְהוָה מֵאֵתִי לְדַבֵּר אוֹתְךָ׃²⁵ וַיֹּאמֶר מִיִּכְיָהוּ הִנֵּךְ רָאָה בְּיוֹם הַהוּא אֲשֶׁר תֵּבֵא תָדָר בַּחֲדָר הַחֲבָה׃²⁶ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קָח אֶת־מִיִּכְיָהוּ וְהַשִּׁיבֵהוּ אֶל־אֲמָן שֶׁר־הָעִיר וְאֶל־יוֹאָשׁ בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃²⁷ וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׁימוּ אֶת־זֶה בֵּית הַכֶּלָא וְהִאֲכִילוּהוּ לֶחֶם לַחֹץ וּמִים לַחֹץ עַד בָּאִי בְשָׁלוֹם׃²⁸ וַיֹּאמֶר מִיִּכְיָהוּ אֶם־שׁוּב תִּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא־דְּבַר יְהוָה בִּי וַיֹּאמֶר שְׁמַעְנוּ עֲמִים כָּלֶם׃²⁹ וַיַּעַל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה רָמַת גִּלְעָד׃³⁰ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הַתַּחֲפֹשׁ וּבָא בַּמִּלְחָמָה וְאַתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְּחַפֵּשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ בַּמִּלְחָמָה׃³¹ וּמֶלֶךְ אָרָם צָוָה אֶת־שָׂרָיו הַרְכֵּב אֲשֶׁר־לוֹ שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם לֵאמֹר לֹא תִלְחָמוּ אֶת־קִטָּן וְאֶת־גָּדוֹל כִּי אֶם־אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבָדוּ׃

³²וַיְהִי כִּרְאוֹת שְׂרֵי הָרֶכֶב אֶת־יְהוֹשָׁפָט וְהָמָּה אָמְרוּ אֶךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּסְרוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט: ³³וַיְהִי כִּרְאוֹת שְׂרֵי הָרֶכֶב כִּי־לֹא־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו: ³⁴וְאִישׁ מִשָּׁר בִּקְשָׁת לְתַמּוֹ וַיִּכֹּה אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשְּׂרִיגִין וַיֹּאמֶר לִרְכָּבֹהָ הִפֹּךְ יָדָהּ וְהוֹצִיאֲנִי מִן־הַמַּחֲנֶה כִּי הִחֲלִיתִי: ³⁵וַתַּעֲלֶה הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהַמֶּלֶךְ הָיָה מַעֲמִיד בַּמִּרְכָּבָה נֹכַח אָרֶם וַיָּמָת בְּעָרֵב וַיִּצָּק דָּם־הַמָּכָה אֶל־חֵיק הָרֶכֶב: ³⁶וַיַּעֲבֹר הַרְנָה בַּמַּחֲנֶה כָּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ לֵאמֹר אִישׁ אֶל־עֵירוֹ וְאִישׁ אֶל־אַרְצוֹ: ³⁷וַיָּמָת הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹאוּ שִׁמְרוֹן וַיִּקְבְּרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּשִׁמְרוֹן: ³⁸וַיִּשְׁטֹף אֶת־הָרֶכֶב עַל | בִּרְכַּת שִׁמְרוֹן וַיִּלְקֻוּ הַכְּלָבִים אֶת־דָּמָו וְהַזְנוֹת רָחֲצוּ כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר: ³⁹וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אַחֲאָב וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּבֵית הַשֵּׁן אֲשֶׁר בָּנָה וְכָל־הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנָה הַלּוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: ⁴⁰וַיִּשְׁכֵּב אַחֲאָב עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ אַחֲזִיָּהוּ בְּנוֹ תַּחְתָּיו: פ ⁴¹וַיְהוֹשָׁפָט בֶּן־אֶסָּא מֶלֶךְ עַל־יְהוּדָה בְּשָׁנָת אַרְבַּע לְאַחֲאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: ⁴²וַיְהוֹשָׁפָט בֶּן־יִשְׁלָשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה בְּמָלְכוֹ וַעֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַת־שִׁלְחִי: ⁴³וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ אֶסָּא אָבִיו לֹא־סָר מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: (⁴⁴) אֶךְ הַבְּמוֹת לֹא־סָרוֹ עוֹד הָעָם מִזִּבְחִים וּמִקְטָרִים בְּבָמוֹת: ⁴⁴ (⁴⁵) וַיִּשְׁלֹם יְהוֹשָׁפָט עִם־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: ⁴⁵ (⁴⁶) וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹשָׁפָט וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה וְאֲשֶׁר נָלָחֵם הַלֹּא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: ⁴⁶ (⁴⁷) וַיִּתֵּר הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר נִשְׂאָר בִּימֵי אֶסָּא אָבִיו בְּעַר מִן־הָאָרֶץ: ⁴⁷ (⁴⁸) וּמֶלֶךְ אִין בְּאֶדּוֹם נָצַב מֶלֶךְ: ⁴⁸ (⁴⁹) יְהוֹשָׁפָט עָשָׂה: ⁴⁹ (⁵⁰) אֲזִי אִמֹר אַחֲזִיָּהוּ בֶן־אַחֲאָב אֶל־יְהוֹשָׁפָט יֵלְכוּ עִבְדֵי עִם־עֲבָדָיךָ בְּאֲנִיּוֹת וְלֹא אָבָה יְהוֹשָׁפָט: ⁵⁰ (⁵¹) וַיִּשְׁכֵּב יְהוֹשָׁפָט עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו: ס ⁵¹ (⁵²) אַחֲזִיָּהוּ בֶן־אַחֲאָב מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן בְּשָׁנָת שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה לִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנָתִים: ⁵² (⁵³) וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבְדֶרֶךְ יִרְבֵּעָם בֶּן־נִבְטָאֵשׁ הַחֲטִיָּא אֶת־יִשְׂרָאֵל: ⁵³ (⁵⁴) וַיַּעֲבֹד אֶת־הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לּוֹ וַיִּכְעַס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו:

¹¹[22:13

¹²[22:48

¹³[22:48

